

РЕШЕНИЕ

№ 7076

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6210** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Настоящото производство е образувано след отменително решение №7425/18.06.2021г ,постановено по касац.адм.дело № 1246/2020г на ВАС и връщане делото за ново произнасяне от друг състав на АССГ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя У. К. К., [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], трите със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3, ап. 10-11, представлявани от управителите Б. Н. и М. Р. Х., всички представлявани от пълномощника си адвокат Ю. А. С. срещу Решение № СП-5 от 28.03.2019г. на КЕВР, с което е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2000 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006г. на КЕВР. С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и нищожност на оспореното решение. Доводите за нищожност на оспореното решение се базират на нарушение на разпоредбата на чл.177, ал.2 от АПК, доколкото не е зачетена силата на присъдено нещо по влязлото в сила решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС, с което е оставено в сила решение № 1177/23.02.2018г. по адм. дело № 8522/2015г. по описа на АССГ,

отменящо решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР.

Излагат се аргументи за липсата предпоставките на чл.173, ал.2 и ал.3 от АПК за връщане на преписката за ново произнасяне от КЕВР, тъй като Комисията не може да спазва изискванията на §17 от ЗИДЗЕ, а именно за сроковете, в които следва да бъде постановено отмененото решение. На следващо място, сочи, че КЕВР е некомпетентна по време, доколкото законодателят с §17 от ЗИДЗЕ е определил изрично срока за установяване на Н. до 31.07.2015г., позовавайки се на съдебна практика. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение като постановено при съществени процесуални нарушения, доколкото не е спазена предвидената от ЗЕ и АПК процедура. Счита, че административният акт е и немотивиран, тъй като не съдържа фактическите и правните основания за издаването си. Жалбоподателят навежда доводи и за материална незаконосъобразност на обжалваното решение досежно заложената стойност 0.00% електрическа енергия за собствени нужди на година, както и за несъобразяването му с целта на закона. Моли съда да обяви решението на КЕВР за нищожно, а в хипотезата на алтернативност – да го отмени като незаконосъобразно, а в условие на евентуалност да бъде прогласена нищожността или отменена като незаконосъобразна частта от решение № СП-5 от 28.03.2019г. на КЕВР, с която му се придава обратно действие, считано от 31.07.2015г. При новото разглеждане на делото пред настоящата инстанция не се сочат нови доказателства от страните.

В съдебно заседание жалбоподателите, чрез процесуален представител, поддържа жалбата на сочените в нея основания. Иска се прогласяване на нищожността на оспореното решение, а в алтернатива отмяната му като незаконосъобразно.

Ответникът- Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсулско и прави възражение за прекомерност на разноските за адвокат на жалбоподателя. Представя подробни писмени бележки, в които поддържа недопустимост на жалбата поради липса на правен интерес от оспорване на акта и алтернативно моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, и да потвърди решението на КЕВР.

Заинтересованата страна [фирма] /Н./ чрез процесуален представител оспорва жалбата. В подробни писмени бележки моли съда да отхвърли жалбата, претендира юрисконсулско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатското възнаграждение.

Заинтересованите страни- [фирма], [фирма], „Енерго-Про Продажби АД не изпращат представител в съдебното заседание. Заинтересованата страна [фирма] с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба. За да приеме, че е налице правен интерес съдът съобрази, че жалбоподателите произвеждат електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти – вятърни електроцентрали съответно: [фирма] – 2бр. генератори със заявена мощност -4000kW – всяка по 2000kW, находящи се в [населено място], [община], обл. Д. /видно от договор за изкупуване на електрическа енергия №

101/31.08.2009г. с [фирма]/; [фирма]– 2бр. генератори със заявена мощност - 4000kW – всяка по 2000kW, находящи се в [населено място], [община], обл. Д. /видно от договор за изкупуване на електрическа енергия № 141/10.05.2010г. с [фирма]/; [фирма] -2бр. генератори със заявена мощност - 4000kW – всяка по 2000kW, находящи се в [населено място], [община], обл. Д. /видно от договор за изкупуване на електрическа енергия № 142/10.05.2010г. и договор за изкупуване на електрическа енергия № 152/02.09.2010г. с [фирма]/; и [фирма] -1 бр. генератор със заявена мощност 2000kW, находящ се в [населено място], [община], обл. Д. /видно от договор за изкупуване на електрическа енергия № 153//02.09.2010г. с [фирма]/.

Съгласно представените договори за присъединяване на обекти на независими производители на електрическа енергия и договори за изкупуване на електрическа енергия с [фирма], жалбоподателите произвеждат, а купувачът изкупува по преференциални цени цялото количество произведена и доставена от тях електрическа енергия от възобновяеми източници, с изключение на количествата, които продавачът ползва за собствени нужди, по свой избор ползва за собствено потребление и за снабдяване на свои клонове, предприятия и обекти или продава по свободно договорени цени по реда Глава Девета, раздел VII от ЗЕ и/или на балансиращия пазар. След като дружествата жалбоподатели произвеждат електрическа енергия от възобновяем източник, то размерът на Н., предметът на определяне с решение № СП-5/2019г. ги включва в категорията адресати на акта. Определеното Н., което ще бъде изкупувано по определените вече преференциални цени обуславя и правния им интерес от обжалване. Ето защо, доколкото жалбата е подадена в срок и при наличие на правен интерес от оспорването, същата се явява процесуално допустима.

Нетното специфично производство на електрическа енергия е един от елементите за определяне на преференциална цена, по която общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват произведената енергия от възобновяеми източници. Коректно определените стойности на средногодишното количество произведена енергия гарантират на производителите изкупуването ѝ на преференциална цена в съответствие с предвиждането на чл.18, ал.6 от Закона за енергията от възобновяеми източници (редакция съгласно ДВ, бр., бр.17 от 2015 г., в сила от 6.03.2015 г.). Решението за определяне на нетното специфично производство проявява действие не само по отношение на обществения доставчик и крайните снабдители за изкупуване на енергията, но и по отношение на производителя, който има законен интерес за гарантирано изкупуване на произведената от него енергия. С определянето на нетно специфично производство се определя максималното количество енергия, което крайният снабдител е задължен да закупи по преференциални цени, което обуславя и правния му интерес от обжалване.

Предвид изложеното по-горе ,жалбата като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.Разгледава по същество , съдът намира същата за неоснователна,по следните аргументи:

С обжалваното решение № СП-5 от 28.03.2019г. на КЕВР, на основание §17 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗЕ (обн., ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), във връзка с чл.31, ал.5, т.1 от ЗЕВИ и §1, т.29 от ДР на ЗЕВИ и чл.173, ал.2 от АПК, във връзка с решение № 1177/23.02.2018г. по адм. дело № 8522/2015г. по описа на АССГ, потвърдено с решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС, е установено, считано от 31.07.2015г., нетно

специфично производство на електрическа енергия /НСПЕ/ в размер на 2000 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена на вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006г. на КЕВР.

С решение № 1177/23.02.2018г. по адм. дело № 8522/2015г. по описа на АССГ е отменено по жалбата на [фирма] Решение № СП-1 от 31.07.2015г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.1.7 и т.1.8, в която е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-10 от 30.03.2011г. на КЕВР в размер на 2000 kWh и 2300 kWh, при определената цена – 188.29 лв/MWh, без ДДС и 172,95 лв/MWh, без ДДС, за вятърни електрически централи, работещи до и над 2250 часа. За да отмени оспореното решение, АССГ е счел, че същото е напълно лишено от мотиви, изразяващи се във фактическите обстоятелства и конкретните данни, на базата на които е определено нетното специфично производство (Н.), взето предвид при фиксиране на преференциалните цени в решение № 010/2011 г.

С решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС е обезсилено решение № 1177 от 23.02.2018г. по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ в частта му, в която по жалба, подадена от [фирма] - С., е отменено решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т.1.8 и е прекратено производството по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ в тази му част; оставено е в сила решение № 1177 от 23.02.2018 г. по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ в останалата му част, в която по жалба на [фирма], е отменено решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР по т.1.7.

След постановяване на решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС, със Заповед № З-Е-21/21.02.2019г. на Председателя на КЕВР, е наредено да се сформира работна група със задача в срок от 45 дни и при спазване на задължителните указания, дадени с решение № 1177 от 23.02.2018 г. по адм.дело № 8522/2015 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС, да извърши проучване на данните и документите, свързани с определянето на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-10 от 30.03.2011г. на КЕВР за вятърни електрически централи работещи до 2250 часа и въз основа на правеното проучване да изготви доклад и проект за решение.

Изготвен е доклад вх. № Е – Дк-184/25.03.2019г. от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и Дирекция „Правна“ в КЕВР, с който се предлага на Комисията да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. на КЕВР, по т. 8 - за вятърни електрически централи работещи до 2250 часа, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006г. на ДКЕВР.

На 28.03.2019г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието процесното Решение № СП-5, с което е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2000 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006г. на КЕВР. Според приложеното по делото извлечение от протокола от заседанието, решението е взето с единодушие от присъствалите седем членове на Комисията, от които четирима със стаж в енергетиката.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни

изводи:

Жалбата е неоснователна.

По силата на §16 ,т.3 от ПЗР на ЗИДЗЕ, обн.ДВ,бр.56 от 2015г., в сила от 24.07.2015г., са направени изменения на чл.31, ал.5, т.1 от ЗЕВИ. С последната разпоредба се създава задължение на обществения доставчик, съответно крайните снабдителни, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на комисията, с изключения на обектите по чл.24, т.3 от ЗЕВИ.

С §17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, обн. ДВ, бр.56 от 2015г. законодателят е задължил КЕВР в срок до 31.07.2015г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на закона -24.07.2015г.

В изпълнение на това си правомощие с Решение № СП-1 от 31.07.2015г., КЕВР е определила нетното специфично производство (Н.) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-10 от 30.03.2011г. на КЕВР. /по т.1.7/ Последното е отменено с решение № 1177/23.02.2018г. по адм. дело № 8522/2015г. по описа на АССГ, оставено в сила по т.1.7 с решение № 1115/28.01.2019г. по адм. дело № 5284/2018г. по описа на ВАС.

На 28.03.2019 г. е издадено оспорваното в настоящото производство Решение № СП-5/28.03.2019 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което е установено, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2 000 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена на вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, по т. 8 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц- 013 от 28.06.2006 г. на КЕВР.

Оспореният административен акт е приет с единодушие, от компетентен орган, в законен състав. По отношение на доводите за нищожност е налице произнасяне на Върховния административен съд на Република България в Решение № 1873/12.02.2021 г. по адм. дело № 2016/2020 г. по описа на ВАС.

Съдът приема аргументите на КЕВР, че обжалваното Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. на КЕВР е с констативен характер, тъй като с него се установяват стойности, които са заложи в Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. на КЕВР съдържа в мотивите си фактически и правни основания, както и съображенията, които са ръководили Комисията да издаде административния акт в този му вид и съдържание. В този смисъл чрез мотивите е представен подходът на административния орган за конкретния случай, какви фактически констатации е направила Комисията и как е приложила към тях разпоредбите на ЗЕ и ЗЕВИ. Посочена е нормативната уредба за издаване на решението с това съдържание и е изложена преценката и изводите на регулаторния орган относно фактическата обстановка. Това дава възможност за упражняване на съответния законов контрол върху дейността на КЕВР от жалбоподателя и от заинтересованите лица, както и от съда като компетентния държавен орган, упражняващ контрол върху административното правораздаване. При това положение, доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни, респ. не е налице

отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Съгласно дефиницията по §1, т. 29 от допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници „нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на Комисията за енергийно и водно регулиране след приспадане на собствените нужди. Съгласно дефиницията в §1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници "енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници".

Решението за установяване на Н. касае определената по т. 8 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа, и в този смисъл няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение, което е в сила. Източниците на информация за определяне на стойности на ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от вятърни електрически централи, включително средногодишна продължителност на работа на централите са посочени в мотивите на ценовото решение.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗЕВИ, КЕВР определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW ежегодно в срок до 30 юни или когато в резултат на извършен анализ на ценообразуващите елементи по ал. 2 констатира съществено изменение на някой от тях. На основание чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ преференциалните цени по ал. 1 се определят по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ), като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията: производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата и другите експлоатационни разходи. Преференциалната цена на електрическата енергия от възобновяеми източници се определя за целия срок на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2, като след изтичане на този срок преференции за цените не се

предоставят. Видно е, че с решението на КЕВР за установяване на Н. се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват до определения срок на действие на дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия. Това е така предвид сключените от производителите на енергия от възобновяеми източници дългосрочни договори за изкупуване на енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува (т.е. определената от Комисията преференциална цена) не се променя за срока на договора (чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ).

Следователно, видно както от ЗЕВИ, така и от множеството ценови решения на Комисията, постановени след влизане в сила на ЗЕВИ, преференциалните цени, определени по реда на чл. 32 от ЗЕВИ, включително и тези по Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г., не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентирания ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси.

Съгласно чл.36, ал.1 ЗЕ цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на този закон и наредбите по ал. 3. Според чл.19 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, се извършва по видове възобновяеми източници, като се отчитат характеристиките на съответните технологии. При определяне на преференциалните цени на електрическата енергия се прилагат критерии, валидни за всички възобновяеми източници. Въз основа на тези норми Комисията за енергийно и водно регулиране определя цени за групи производители в зависимост от вида на възобновяемия източник, наличния ресурс на първичния енергиен източник; видът на технологията; големината на инсталираната мощност на обекта; мястото и начинът на монтиране на съоръженията. При прилагане на този подход нетното специфично производство като един от ценообразуващите елементи не се определя индивидуално, а по групи производители, като се съобразяват съответните средни стойности съобразно легалната дефиниция на понятието. У. в тази дефиниция израз "собствени нужди" не означава, че стойностите следва да се отчитат отделно за всеки производител, след като величината на нетното специфично производство на електрическа енергия е изражение на осреднени годишни стойности за

производството на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност /Решение № 2571/24.02.2021 г. по адм. дело № 6183/2020 г. по описа на ВАС; Решение № 7152/ 14.06.2021 по адм. дела № 4746/2020 г. по описа на ВАС; Решение № 3607/ 18.03.2021 г. по адм. дело № 14462/2019 г. по описа на ВАС; Решение № 2587/24.02.2021 г. по адм. дело № 13592/2019 г. по описа на ВАС/. Комисията, която е органът, компетентен да определи нетното специфично производство на електрическа енергия, е изложила съдържателни мотиви относно начина на определяне на нетното специфично производство за съответната група производители. Приложеният финансов модел е обоснован с конкретни данни, при дадени в решението подробни разяснения.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди на централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г.,¹ по преценка на КЕВР, са заложени при определяне на преференциалната цена за тази група производители в размер на 0 % от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи. Т.е., тези собствени нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в ценовия модел към Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г., във връзка с т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената 22,83% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора - характер на природния ресурс. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния

случай се определя за определената мощност от 33 MW в рамките на групата вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа. В този смисъл определените 0 % собствени нужди от годишното производство 66 000 MWh, или 0 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

В т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР е определена преференциалната цена на електрическата енергия произведена от ВтЕЦ, въз основа на посочените в мотивната част на Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. По отношение на данните, въз основа на които са преизчислени преференциалните цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и по-конкретно за ВяЕЦ, работещи до 2 250 часа, по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., следва да се има предвид, че преференциалната цена е образувана на база 80% от средната продажна цена за предходната календарна година и добавка в размер на 95% от добавката за предходната календарна година в утвърдените преференциални цени със съответните решения на ДКЕВР, като е илюстрирана и таблично за по-голяма яснота в Решение № СП-5 от 28.03.2019 г. на КЕВР.

Видно от горното, преференциалната цена за вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива разходите, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, като в случая нетната електрическа енергия е равна на брутната електрическа енергия с приспаднати собствени нужди. В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР - 188,29 лв./MWh, без ДДС, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006 г. - 175,00 лв./MWh, КЕВР е установила нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2 000 kWh, при средногодишна производителност на работа 2 000 kWh/kW и след приспаднати собствени нужди в размер на 0%.

Несъстоятелен е довода на жалбоподателя, че след отмяна на Решение № СП-5/28.03.2019 г. на КЕВР, което е заместило отменената т.1.7. от Решение № СП-1/2015 г. на КЕВР, създадената празнота по отношение на

липсата на установено нетно специфично производство за конкретната група производители може да се преодолее чрез прилагане на установеното в друго решение на КЕВР нетно специфично производство за друга група производители, попадащи в т. 1.8. от Решение № СП-1/2015 г. на КЕВР. При нормативната уредба на изкупуване на електроенергията от ВИ след изменението на чл. 31 ал.5 от ЗЕВИ, считано от 31.07.2015 год., производителите могат да ползват само една преференциална цена, договорена като основна цена за покупка на ел. енергия до достигане на 2 250 часа, а след достигане на Н. енергията следва да се изкупува по цена за излишък. В тази връзка не е налице и правен интерес един и същ производител да обжалва акт, засягащ интересите му едновременно като адресат на двете преференциални цени, респективно лимитите на количествата - нетно специфично производство, за които се прилага всяка от тях /Решение № 1115 от 28.01.2019 г. по адм. дело № 5284/18г. на ВАС, 4 отд./.

С оглед изложеното, съдът намира, че обжалвания акт е законосъобразен, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото в полза на Комисията за енергийно и водно регулиране следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 лева, платимо солидарно от жалбоподателите. В полза на [фирма] следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение също в размер на 400 лева, платимо солидарно от жалбоподателите.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя У. К. К., [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], трите със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3, ап. 10-11, представлявани от управителите Б. Н. и М. Р. Х., всички представлявани от пълномощника си адвокат Ю. А. С. срещу Решение № СП-5 от 28.03.2019г. на КЕВР, с което е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 2000 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена на вятърни електрически централи работещи до 2 250 часа по т. 8 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011г. на КЕВР, във връзка с Решение № Ц-013 от 28.06.2006г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:

[населено място], [улица], представлявано от управителя У. К. К., [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], трите със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3, ап. 10-11, представлявани от управителите Б. Н. и М. Р. Х. солидарно да заплатят на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски в размер на 400 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя У. К. К., [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], трите със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3, ап. 10-11, представлявани от управителите Б. Н. и М. Р. Х. солидарно да заплатят на [фирма] разноски в размер на 400 лева.

СЪДИЯ: